

வசந்த இதழ்

Vasanta Ethal

KRISHNAMURTI FOUNDATION INDIA OCTOBER 2014 - JANUARY 2015 Rs.2/- VOL IX ISSUE 3

உள்பக்கம்

கருத்து மற்றும் அளவீடுகள்2

நீங்கள் என்ன தனி நபரா?4

சரியான செயல், ஆசை.....5

நம் குழப்பத்தின் காரணம் எது?

உலகத்தில் நம்மைச் சுற்றி என்ன நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கலாம். இந்தியன், ஜெர்மானியன், ஆங்கிலேயன், அமெரிக்கன், ரஷ்யன் என்பது போன்ற பாகுபாடுகளை மனதில் கொண்டிராமல், எந்தவித விருப்பு வெறுப்பும் இல்லாமல் உலக நிகழ்வுகளைப் பார்க்கலாம். எந்த நாட்டைச் சேர்ந்தவராய் இருந்தால் என்ன, நாம் அனைவரும் மனித குலமே. மிகுந்த கலக்கத்தையும் குழப்பத்தையும் எதிர்கொள்ளும் நாம், மிகவும் பயங்கரமான உலகத்தை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. மனம் குழம்பிப் போயிருக்கும்போது நம் பாதுகாப்பிற்காக அதிகாரபூர்வமானதாயிருக்கும் ஏதாவது ஒன்றை நாடிச் செல்கிறோம். இந்தியா, மாபெரும் குழப்பத்தை நோக்கி சென்று கொண்டிருக்கிறது! எதிலும் நிச்சயமற்றத் தன்மை நிலவுகிறது. மக்கள், திக்குத் தெரியாமல் திகைத்து போயிருக்கிறார்கள். குழப்பம், நம்பிக்கையற்ற நிலை, பாதுகாப்பின்மை போன்ற உணர்ச்சிகளால் நாம் பாதிக்கப்படும்போது, பாரம்பரியத்தின் பக்கம் திரும்பி கடந்த கால அனுபவங்களிலிருந்து பிரச்சினைக்குத் தீர்வு கிடைக்குமா என்று தேடுகிறோம். உலகம் முழுவதும் இவ்வகை செயல்பாடு தான் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. பைபிளை பிரமாணமாகக் கொள்ளும் அடிப்படைவாதிகள் இருக்கின்றனர். குரானை பிரமாணமாகக் கொள்ளும் அடிப்படைவாதிகளும் உள்ளனர். மார்க்ஸிஸை ஏற்றுக்கொள்ளும் அடிப்படைவாதிகளும் உள்ளனர். ஆக, நாம் பெரிதும் குழம்பிப் போயிருக்கும்போது, ஒரு வகையான

அதிகாரத்திற்கு, ஒரு வகைப்பட்ட நூல்களுக்கு, மற்றும் கடந்த கால அனுபவங்களுக்கு நம்மை ஆட்படுத்திக்கொண்டு, குழப்பத்திலிருந்து மீளும் வழியைக் காண முயல்கிறோம். இந்தியாவிலோ, கணக்கிலடங்கா நூல்கள் உள்ளன, எண்ணிலடங்கா தலைவர்களும் உள்ளனர். இதன் காரணமாய், நமது பாரம்பரியம் நிச்சயமற்றதாய் உள்ளது. பெருந்தலைவர்கள், குருமார்கள், துறவிகள் என்று நம்மிடையே பலர் இருந்தபோதிலும், அவர்களிடமிருந்து மனித குலத்திற்கு எவ்வித உதவியும் கிடைக்கவில்லை. நிகழ்காலத்தின் அக்கணத்தில் உண்மையில் எப்படிப்பட்டவராக இருக்கிறோமோ, அப்படிப்பட்டவர்தான் நாம் என்பதால் குருமார்களின் உபதேசங்கள் நமக்கு உதவிகரமாய் இருப்பதில்லை.

நமக்கிருக்கும் இந்தக் குழப்பத்திற்கு மூலகாரணம் எது? காரணம் என்ற ஒன்றிருந்தால், அதற்கு முடிவு என்ற ஒன்றிருக்கும். மூல காரணத்தைக் கண்டுபிடித்து விட்டால், அதை முடிவிற்குக் கொண்டு வந்துவிடலாம். எனவே நாம் வினவுகிறோம்: இந்தக் குழப்பம், இந்த நாணயமற்றத் தன்மை, இந்தச் சீர்குலைவு ஆகியவைகளுக்கு எது காரணம், எவையெல்லாம் காரணங்கள்? நம்மில் பலர், மேலோட்டமாய் தென்படும் அறிகுறிகளைப் பார்த்துவிட்டு, ஜனத் தொகைப் பெருக்கம் மற்றும் திறமை அற்ற அரசாங்கம் தான் இச்சீர்குலைவிற்குக் காரணம் என்று சொல்கிறோம். தலைமைப் பண்பு பற்றாக்குறை மற்றும் ஒழுக்க முறைமை குறைபாடு போன்ற குறைபாடுகள் உலகெங்கும்

இருக்கிறது. ஆனால், இவையெல்லாம் சீர்குலைவின் அறிகுறிகள் மட்டுமே. சீர்குலைவிற்கான காரணம் என்ன என்பதைப் பற்றி நாம் வினவுவதே இல்லை. காரணத்தை ஆராய முற்பட்டால், நாம் ஒவ்வொரு வரும் வெவ்வேறு கருத்தைத் தெரிவிப்போம்.

ஒவ்வொரு நாடும் ஒவ்வொரு கும்பலும் யுத்தத்திற்கு தன்னை தயார்படுத்திக் கொள்கின்றனர். யுத்தங்களும் உலகில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. குறிப்பாக தொழில் வளர்ச்சியில் முன்னேறியுள்ள நாடுகள், மற்ற பிற நாடுகளுக்கு போர்த்தளவாடங்களை விற்பனை செய்கின்றன. சமீபத்தில் இலண்டன் தொலைக்காட்சி நேர்காணல் நிகழ்ச்சி ஒன்றில், ஒரு தொழிலதிபர் கூறினார்: 'நாங்கள் உற்பத்தி செய்வதில் எண்பது விழுக்காடு போர்த்தளவாடங்களை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பி விடுகிறோம். மீதமுள்ள இருபது விழுக்காடு தளவாடங்களை நாங்கள் வைத்துக் கொள்கிறோம்' என்று. தொழில் வளர்ச்சியடைந்துள்ள நாடுகள் அனைத்திலும் இதுதான் நடந்துக் கொண்டிருக்கிறது. 'போர்கள் ஏன் நடக்க வேண்டும்? எதற்காக நாம் ஒருவரையொருவர் கொல்ல வேண்டும்?' என்ற கேள்விகளை யாரும் வினவுதில்லை. அணு ஆயுதப்போர் நிகழா வண்ணம் தடுப்பது பற்றி பேசப்படுகிறதே தவிர மற்ற எல்லாப் போர்களையும் தடுத்து, நிறுத்துவது பற்றி பேசப்படவில்லையே, ஏன்? மனிதர்கள் தங்களை ஏன் இந்த நிலைமைக்குத் தாழ்த்திக் கொண்டுவிட்டார்கள்? ஏன் பிறரை கொல்கிறீர்கள்? எதற்காக? உங்கள் நாட்டிற்காகவா? குறிப்பிட்ட

உங்கள் கும்பலுக்காகவா? - இக் கேள்விகள் கேட்கப்பட வேண்டிய மிக முக்கியமான கேள்விகள். சரித்திரத்தின் வழிமுறையாக, 'போர்' எனும் கருத்தை நீங்கள் ஏற்றுக்கொண்டு விட்டீர்கள். அதனால் அக்கருத்து, மிகப்பெரிய அளவில் நிஜமாகி விட்டது. உங்கள் நாடு பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்ற மாயையில் நீங்கள் வாழ்வது தான் போர் எனும் கருத்தின் ஆதாரமாய் அமைந்துள்ளது. தயவு செய்து இக்கேள்விகளை எழுப்புங்கள்: உங்கள் நாடு என்றால் என்ன? எதை நீங்கள் பாதுகாக்கிறீர்கள்? உங்கள் வீட்டையா, உங்கள் வங்கிக் கணக்கையா, உங்கள் கருத்தையா? எதைப் பாதுகாக்கிறீர்கள்? உலகம் சீரழிந்து கொண்டிருக்கிறது, சின்னா பின்னமாய் சிதறிக் கொண்டிருக்கிறது. நீங்களோ அதற்கான அடிப்படைக் காரணங்களைப் பற்றி சிந்திக்கவே இல்லை.

தலைவர் என்று எவர் வந்தாலும், அவரைப் பின்பற்றியோடிக் கொண்டும் சீக்கியர், முஸ்லீம், ஹிந்து என பல்வேறு விதத்தில் பிரிவுப்பட்டு நாட்டையே துண்டாட பார்த்துக் கொண்டும், குழப்பத்திலும் பெரும் கலக்கத்திலும் இருக்கும் நம்முடைய இந்த அவல நிலைக்கு எது காரணம் என்பதை நாம் ஆராய்வோம். எது காரணம் என்பதை நான் சொல்வேன் என்று காத்திருக்கிறீர்களா? இல்லை, உங்கள் மனம், உங்கள் அறிவு விடையைக் காண, பேச்சாளரை நம்பிக் கொண்டிராமல், தானே கண்டறிவதற்கான துடிப்புடன் இருக்கிறதா? 'நான் ஒரு ஹிந்து, நான் ஒரு பௌத்தர்' என்ற முறையில் நீங்கள் சிந்திக்காமலிருந்தால்தான், உங்கள் மனம் துடிப்புடன் செயலாற்ற முடியும். விசாரணை செய்ய நீங்கள் சுதந்திரத்தோடு இருக்க வேண்டும். உண்மையில் என்ன நடந்து

கொண்டிருக்கிறது என்பதை உள்ளபடி பார்த்தலே விசாரணை. நிகழ்வைப் பற்றிய கருத்துக் கோட்பாடு மூலம் அதைப் பார்க்காமல், உங்கள் இதயம் மற்றும் உங்கள் மனத்தால் உங்கள் முழு ஆற்றலோடும் சக்தியோடும் அந்நிகழ்வை உள்ளபடி பார்ப்பதே, விசாரணையாகும்.

அரசியல் தலைவர்கள், மதத் தலைவர்கள், பொருளாதார நிபுணர்கள் போன்றோர் அவரவர்களுக்கான குறிப்பிட்ட கொள்கைகளையும் வழிமுறைகளையும் கொண்டுள்ளனர். நீங்கள் அவர்களை பின்பற்றிச் சென்று அவர்களைச் சார்ந்திருக்கிறீர்கள். நீங்கள் என்ன செய்யவேண்டும் என்பதற்கு அவர்கள் வழிகாட்டுவார்களென்று பிறரை நம்பியிருக்கிறீர்கள். இவ்வாறு சார்ந்திருப்பது தான் குழப்பங்களுக்குக் காரணமா? இல்லையென்றால், நீங்கள் தகுதியான தலைவரைக் கொண்டிராத அரசாங்கம் தோற்றுவிக்கும் சூழலை குற்றம் சாட்டுகிறீர்களா? அதுவா காரணம்? அதுதான் காரணம் என்றால் நீங்கள் அதிகாரத்திற்கு முற்றிலுமாகப் பணிந்து, அதைச் சார்ந்திருக்கிறீர்கள் என்று பொருள்படுகிறது. பாரம்பரியத்தின் அதிகாரம், நூல்களின் அதிகாரம், தலைவர்களின் அதிகாரம், குருமார்களின் அதிகாரம் மற்றும் இன்ன பிற அதிகாரத்திற்கு நீங்கள் அடிபணிகிறீர்கள். ஒன்றை நம்பியிருக்கும் போது, நீங்கள் மெதுமெதுவே பலவீனப்பட்டு சக்தியற்றவராகிறீர்கள். ஒன்றைச் சார்ந்திருப்பதால், தெளிவாக சிந்திப்பதற்கு உங்களால் முடியவில்லை. இது ஒரு உண்மை. என்ன சிந்திக்க வேண்டும் என்று செய்தித்தாட்கள் உங்களுக்குச் சொல்கின்றன. நீங்கள் பங்கேற்கும் கூட்டங்களிலும் பிரசங்கங்களிலும் உங்களுக்கு பல விஷயங்கள் அறிவுறுத்தப்படுகின்றன.

தற்சார்பின்மையும் பிறரைச் சார்ந்திராமல் சுயமாய் பொறுப்புணர்ச்சி கொண்டிருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் நமக்கு இல்லாமலிருப்பதும், இப்பிரச்சனைகளுக்கு மூலகாரணமாய் இருக்கக் கூடும். பிறரைச் சார்ந்திருப்பதால், நாம் பொறுப்பற்றவர்களாய் இருக்கிறோம்.

பேச்சாளர் உங்களுடைய தலைவரும் இல்லை, குருவும் இல்லை. நீங்கள் அவரைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்றும் அவர் விரும்பவில்லை. ஆனால், அவர், உங்களுக்கு முற்றிலும் வித்தியாசமான ஒரு வாழ்க்கை முறையைப் பற்றி சொல்ல விரும்புகிறார். அம்முறையை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்ற கட்டாயம் ஏதுமில்லை. ஆனால், மனதையும் இதயத்தையும் முழுவதுமாக ஈடுபடுத்தி இம்முறையைப் பற்றி எண்ணிப்பார்த்தால், மிகுந்த முனைப்போடும் தன்னலத்துடனும் நீங்கள் இருப்பதைப் பார்க்க முடியும். தன் முனைப்பும் மிகுந்த தன்னலமும் கொண்டிருக்கும் நிலையில், இப்பிரச்சனைக்குக் காரணம் என்ன என்று நீங்கள் கேட்டாலும், உங்களால் மேற்கொண்டு தொடர முடிவதில்லை. ஏனென்றால், சார்ந்திருப்பதற்கும் அறிவுறுத்தப்படுவதற்கும், என்ன செய்ய வேண்டும் என்று வழி நடத்தப்படவும் எதை நம்ப வேண்டும் என்பதற்கும் வழிவழியாகப் பழக்கப்படுத்தப்பட்டவர்கள் நீங்கள். இது உண்மையான ஒரு விஷயம் இல்லையா? தனக்குத்தானே ஒளியாய் இருப்பதும், எந்த ஒருவரையும் சார்ந்திராமல் இருப்பதும் நமக்குச் சாத்தியம்தானா? சுய சிந்தனையால் தெளிவு பெற்று இருளகன்று பிரகாசிக்கக்கூடுமா என்று கண்டறிய வேண்டும்.

புது தில்லி
30.10.1982

கருத்துரு மற்றும் அளவீடுகள்

'என் பெற்றோர், என் நெஞ்சை ரணப்படுத்தினார்கள்' என்கிறோம். நாம் அனைவருமே புண்பட்டுப்

போயிருக்கிறோம், காயப்பட்டுப் போயிருக்கிறோம் - ஒரு வார்த்தை, ஒரு பார்வை, ஒரு சைகை புண்

படுத்துகிறது. எது ரணப்படுகிறது? 'நான் புண்பட்டுப் போனேன்' என்று சொல்கிறீர்கள் - இதில் காயப்பட்டுப்

போன அந்த 'நான்' என்பது எது? உங்களைப் பற்றி நீங்கள் கொண்டுள்ள கருத்துருதானே அந்த 'நான்'? உங்களைப் பற்றி நீங்கள் கருத்துரு (image) கொண்டிருக்க வில்லையா?

கருத்துக்களை உருவாக்கும் ஆற்றல், மூளைக்கு இருக்கிறது. கருத்துக்கள், நம்மால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட மாயைகள். உதாரணத்திற்கு, யுத்தம் பற்றிய நம் கருத்து, நாம் கொண்டிருக்கும் மாயை; நாம் யுத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்கிறோம், மற்றவரை, மற்ற உயிரை போரில் கொல்வதை நாம் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். காரணம், யுத்தத்தைப் பற்றிய நம் கருத்துரு, அச்செயலை நியாயப்படுத்துகிறது. நமக்கு கணக்கிலடங்கா கருத்துருக்கள் உள்ளன. அவற்றில் ஒன்று, நாம் புண்பட்டுப் போயிருக்கிறோம் என்பது. எது காயப்பட்டுப் போனது என்பதை நாம் ஆராயலாம். என்னைப் பற்றி நான் நிர்மாணித்திருக்கும் கருத்துரு ஒன்று தான், ரணமாகி விட்டது. நான் ரொம்ப கெட்டிக் காரன், பெரிய ஆள் என்றெல்லாம் என்னைப் பற்றி நான் நினைத்துக் கொண்டிருக்கும்போது, நீங்கள் எங்கிருந்தோ வந்து, 'முட்டாள்தன மாக நடந்துகொள்ளாதே' என்று என்னைச் சொன்னால், நான் காயப்பட்டுப் போகிறேன். எங்கெல்லாம் ஒப்பீடு செய்யப் படுகிறதோ, அங்கெல்லாம் புண்ணாகுதல் இருக்கும். என்னை விட புத்திசாலியான, என்னைவிட திறமைமிக்க ஒருவருடன் என்னை ஒப்பிட்டுக் கொள்ளும்போது அதாவது, தராதரம் எடை போடப் படும்போது, மனம் காயப்படுதல் கட்டாயம் இருக்கும். எனவே, ஒப்பீடு செய்யாமல், தரத்தை அளவைகளால் நிர்ணயிக்காமல் வாழ நமக்குச் சாத்தியம் தானா என்பது பற்றி விசாரணை செய்யலாம். சதா சர்வகாலமும் நம்மை நாம் மற்றவர்களோடு ஒப்பிட்டுக் கொண்டே தான் இருக்கிறோம். இந்த ஒப்பிடுதல் பள்ளி நாட்களிலிருந்தே

துவங்கி விடுகிறது. 'நீ உன் அண்ணனைப் போல் அவ்வளவு நன்றாக எதையும் செய்ய வேண்டும்' என்று அறிவுறுத்தப்படும் போதே, ஒப்பீடு ஆரம்பித்து விடுகிறது. மேலும், அது வாழ்நாள் முழுமைக்கும் தொடருகிறது.

ஒப்பீடு இல்லாமல், அளவைகள் இல்லாமல் வாழ்வது சாத்தியம் தானா?- இது மிகவும் சிக்கலான கேள்வி. ஏனென்றால், 'மேலும் தரமான' (better) என்ற சொல்லே, ஒரு அளவீடு தான். 'மேலும் கூடுதலாக' (more) என்ற சொல்லே, ஒரு அளவீடுதான். சுய முன்னேற்றம் குறித்தவையும் அளவீடுகள்தாம். அளவீடுகள் செய்யாமல் வாழ முடியுமா?- ஒப்பிட்டுக் கொள்ளாமல் இருக்க முடியுமா என்று இக்கேள்வி பொருள்படுகிறது. ஏதுமாக 'ஆகாதிருத்தல்' என்பது பற்றிய விசாரணை, தியானத்தின் ஒரு பகுதியாய் இருக்கிறது என்பதை நீங்கள் அறிவீர்களா? 'ஆதல்' (becoming) என்பது ஒரு அளவீடு. மிக நெருக்கமான உறவாக இருந்தாலும் கூட, நமக்கிடையே இருக்கும் உறவில், அளவீடுகள் இல்லாமலிருப்பது சாத்தியம்தானா? - இக்கேள்வியின் சாரம் என்னவென்றால் அளவீடுகள் இல்லாமலிருப்பதற்கு இயந்திரம் போல் இயங்காமல், உங்கள் மூளை, மிகவும் துடிப்புடன், உறவுடன் தொடர்போடு இருக்க வேண்டும் என்பதாகும். உறவில், மனக்காயங்கள் ஏற்பட்டுள்ளனவா என்பதைப் பற்றியும் ஆராய வேண்டும். அந்தக் காயம் ஒருவருக்குப் பெரும் பயத்தைக் கொண்டிருக்கிறது, தன்னைச் சுற்றி தடுப்புச் சுவர் எழுப்பிக்கொண்டு உள்ளாக்குள் அவரை ஒதுங்க வைக்கிறது. அதன் காரணமாய், தனித்து விடப்படுதல் ஏற்படுகிறது. ஒவ்வொரு நாடும் தன்னை தனிமைப்படுத்திக் கொள்கிறது. பிரிட்டன் ஒதுங்கி உள்ளது, பிரான்ஸ் தனியே நிற்கிறது, அமெரிக்காவும் அப்படியே - வாழ்க்கையை நோக்கும் பார்வையில் அவை அனைத்தும்

தனித்தனியாய் உள்ளது. தனிமைப் படும் இடத்தில் எல்லாம், முரண்பாடுகள் இருக்கும். நான் ஒரு யூதர் என்றும் நீங்கள் ஒரு அரேபியர் என்றும் இருக்கும்போது, அதாவது, நீங்கள் 'அரேபியர்' என தனித்து நிற்க, நான் 'யூதர்' என்று ஒதுங்கி நிற்க - நாம் ஒருவரை ஒருவர் எதிர்த்து சண்டையிடப் போகிறோம். ஆக, வெளிமுகமாகவோ அல்லது உள் முகமாகவோ, தனிமைப்பட்டு இருக்கும் வரை, முரண்பாடுகள் கட்டாயம் தோன்றும். 'ஹிந்து', 'பௌத்தர்' என்பது போல் மூளையில் கருத்துகள் பதியப்பட்டுள்ளது - இவ்விதத்தில் மூளை தளை பட்டுள்ளது. தளைப்பட்டிருக்கும் தன் நிலைக்கு தீர்வு காண மூளையால் முடியுமா என்ற ஆராய்ச்சிக்கு, நாம் உறவுகளைப் பற்றி அறிந்திருக்க வேண்டும்.

உங்கள் வாழ்க்கைத்துணையுடன், உங்கள் குழந்தைகளுடன், மற்றவருடன், நீங்கள் கொண்டிருக்கும் உறவு எத்தகையது? அந்த ஆய்வை தொலைவிலிருந்து துவங்கவேண்டாம் - அருகிலிருக்கும் வீட்டிலிருந்தே ஆரம்பிப்போம். தொலைதூரம் செல்ல, நீங்கள் மிக மிக அருகிலிருந்து தான் ஆரம்பிக்க வேண்டும், சரிதானே? வெகு தூரம் பயணிக்க வேண்டுமென்றால், முதலில் நம் வீட்டில் ஒழுங்கைக் கொண்டு வரவேண்டும். உங்கள் தொடர்புடைமையை விழிப்புடன் கவனியுங்கள். அவ்வாறு கவனிப்பதால், நீங்கள் எவ்வாறு ஒன்றை எதிர் கொள்கிறீர்கள், உங்கள் எதிர்வினை எத்தகையது என்பதையெல்லாம் நீங்கள் அறிந்து கொள்கிறீர்கள். உங்களால் விழிப்புடன், கவனத்துடன் உங்கள் எதிர்வினையை கவனிக்க முடியுமா? இதற்கு, நீங்கள் தரும் ஒவ்வொரு எதிர்வினையையும் உங்களுக்குத் தோன்றும் ஒவ்வொரு எண்ணத்தையும் தொடர்ந்து கவனிக்கும் ஆற்றல் தேவை. ஆனால், நம்மில் பலரும் சோம்பேறிகள் - பிறரைச் சார்ந்திருப்பதால் நாம் சோம்பேறிகளாகி விட்டோம்.

தொடர்புடைய மையின் இயல்பைப் பற்றி மேலும் காணலாம். உங்கள் நம்பிக்கைகள், உங்கள் விஷய அறிவு, உங்கள் நடத்தை என்பதாகவே நீங்கள் இருக்கிறீர்கள். உங்களைப் போலவே, துளி கூடப் பிசகாமல், உங்கள் அண்டை வீட்டுக்காரரும் இருக்கிறார். அவரும் கஷ்டப்படுகிறார். வலி, துயரம், வேதனை, தொல்லைகள் என்று அவரும் படாதபாடு படுகிறார். எனவே, உலகின் ஏனைய

மாந்தர்களின் பிரக்ஞையிலிருந்து உங்கள் பிரக்ஞை வேறுபட்டது என்றா நினைக்கிறீர்கள்? இல்லவே இல்லை. நீங்கள் கறுத்த நிறமுடைய வராய் இருக்கிறீர்கள், குள்ளமாய் இருக்கிறீர்கள், மற்றும் உங்கள் சொந்த நடவடிக்கைகள் என்று பல இருக்கிறது. இந்த வெளிப்புற தனித் தன்மைகளால் நீங்கள் தனி நபர், தனிப்பட்டவர் என்று எண்ணுகிறீர்கள். ஆனால், ஆழமாகக் கூர்ந்து உள்

முகமாகப் பார்க்கும்போது, நீங்களும் ஏனைய மாந்தரைப் போன்றவராகவே இருக்கிறீர்கள், அல்லவா? இந்த உண்மையை நீங்கள் உணரும்போது, நீங்கள் ஒருபோதும் மற்றவரைக் கொல்ல மாட்டீர்கள். அவ்வாறு கொல்வது, உங்களுடைய கொல்வது போலாகிறது, அல்லவா? இந்தப் புரிதல் வரும்போது, மிகுந்த கருணையும் அன்பும் மலர்கிறது.

புது தில்லி
30.10.1982

நீங்கள் என்ன தனிநபரா?

நண்பர்: தன் முனைப்பு இல்லாத பொதுவான செயல் எது?

கிருஷ்ணமூர்த்தி: முதலில், செயல் என்றால் என்ன? 'செயல்' என்ற சொல்லிற்கு என்ன அர்த்தம் கொள்கிறீர்கள்? ஒரு மாதிரி வழிமுறையின்படியோ, ஒரு கருத்தின்படியோ, கடந்த கால அனுபவங்களின்படியோ, எதிர்கால இலக்குகள், இலட்சியங்களின்படியோ அல்லது உங்கள் சௌகரியப்படியோ, நீங்கள் செயல்படுகிறீர்கள் என்பதால் 'செயல்' என்ற சொல்லிற்கு நீங்கள் தரும் பொருள் என்ன? 'செயல்' என்ற சொல், செயல்படுவதைக் குறிக்கிறது; செயல் பட்டதையோ, செயல்படப் போவதையோ குறிக்கவில்லை. 'செயல்' எனப்படுவது இக்கணத்தில், நிகழ்காலத்தில் செயல்படுவதாகும். அந்தச் செயல், சரியானதா, உண்மையானதா என்பதெல்லாம் உங்கள் சிந்தனையின் தன்மையை மற்றும் உங்கள் இதயத்தின் தன்மையைப் பொறுத்தே இருக்குமே தவிர, ஒரு சூத்திரத்தைப் பொறுத்து இருக்காது. எனவே, செயல் என்றால் என்ன என்பதை முதலில் விசாரணை செய்யுங்கள். காலையிலிருந்து இரவு வரை, நாம் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். இங்கு அமர்ந்து கொண்டு, பேச்சாளர் பேசுகிறார் - நீங்கள் அங்கிருந்து கொண்டு கேட்கிறீர்கள் - இதுவும் செயல்தான். நீங்கள் கவனமாகக் கேட்பது, ஒரு செயல் - அப்படி கவனிக்கா

விட்டாலும், அதுவும் ஒரு செயலே. உண்மையிலேயே பேச்சாளரின் பேச்சைக் கவனித்து கேட்பதும், அவ்வாறில்லாமல், கேட்பதாக நினைத்து கொண்டு கேட்காமல் இருந்தாலும், பேச்சை செவிமடுப்பது என்பது ஒரு செயல்.

'தன் முனைப்பு இல்லாத' (Impersonal) என்று எந்த அர்த்தத்தில் சொல்கிறீர்கள்? 'தான்' என்பதற்கு என்ன அர்த்தம்? 'தான்' என்ன பெயரா, வடிவமைப்பா? நீங்கள் 'தான்' என்று அழைத்து கொள்வதற்கு, நீங்கள் என்ன தனிநபரா? உங்களை தனிநபராகக் கருதிக் கொள்வதால், பொதுவான செயலைப் பற்றி வினவுகிறீர்களா? நீங்கள் அனை வருமே உங்களைத் தனிநபராகத் தான் எண்ணிக் கொள்கிறீர்கள் என்று நான் அறிவேன். உங்கள் பாரம்பரியம் மற்றும் சமயம், உங்களைத் தனிநபர் என்றே சொல்கிறது. நீங்கள் என்ன தனிநபரா? பல்லாயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாகத் தொடரும் மனித குலத்தின் பெருமுயற்சியின் விளைவாக அல்லவா நீங்கள் இருக்கிறீர்கள்? இம்மாதிரியான கேள்விகளை எழுப்ப நீங்கள் விரும்புவதில்லை. அம்மாதிரியான கேள்விகளைக் கண்டு நீங்கள் பயப்படுகிறீர்கள். நீங்கள் தனிநபர் என்றில்லாவிட்டால், உங்களுக்கு என்ன நேரிடும்? தனித் தன்மை என்பது மற்றதிலிருந்து ஒதுங்கி தனித்து இருப்பதாகும். தனிநபராக எண்ணிக் கொள்வதால்

தான், மற்றவரின் கழுத்தை நெரிப்பதையே வாழ்நாள் முழுவதும் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். மற்றவர் மீது நமக்கு அன்பு இல்லை. கடவுளின் கருணை பற்றி பேசுகிறோம். ஆனால், நம் ஒருவரையொருவர் நேசிப்பதில்லை. மற்றும், மனிதனின் கண்டு பிடிப்பு தான் கடவுள். நீங்கள் எல்லோரும் கடவுள் நம்பிக்கை உடையவர்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆனால், அந்தக் கடவுளைப் படைத்தவர்கள் நீங்கள் தான். கடவுள் என்றொருவர் இருந்து, அவர் தான் நம்மை படைத்தார் என்றால், என்ன பரிதாபகரமான கடவுளாக அவர் இருக்க வேண்டும்! அவ்வகையில் எண்ணிப்பார்க்க நீங்கள் விரும்பவில்லை. ஒரு மாயத் தோற்றத்தை வழிபடுகிறீர்கள் - அந்த மாயத் தோற்றம் உங்களுக்கு விருப்பமானதாக இருக்கிறது. அதில் பாதுகாப்பு இருப்பதாகக் கருதுகிறீர்கள். மாயத் தோற்றம், பாதுகாப்பு அளிப்பதில்லை என்று கண்டுகொள்கிறீர்கள். உங்கள் கடவுள் உங்களை வஞ்சித்து விட்டார். இருப்பினும், அவரை நீங்கள் வழிபடுகிறீர்கள். கிருத்துவ கடவுள், ஹிந்து கடவுள், முஸ்லீம் கடவுள் - இவையெல்லாம் அர்த்தமற்ற சிறு பிள்ளைத்தனமாக இருக்கிறது.

எனவே, நம் இருளைப் போக்கும் ஒளியாக, நமக்கு நாமே ஒளிர முடியுமா என்பதை ஆராயலாம். உள் முகமாக, உள்ளீதியாக, யாரையும் சார்ந்திராமல் - வாழ்க்கைத்துணைவரையோ,

குருவையோ, புனித நூலையோ - எதையும் சார்ந்திராமல் நம்மால் வாழமுடியுமா என்று விசாரணை செய்யலாம். சுதந்திரமான, திறமிக்க, துடிப்பான வாழ்க்கை வாழ்தல்

சாத்தியம் தானா என்று பார்க்கலாம். துடிப்பான வாழ்க்கையில் மூளை, இயந்திரத் தன்மையாக இயங்குவதில்லை. தயவு செய்து, பழகிப்போன இந்த பழைய வாழ்க்கை முறையிலிருந்து

விடுபட்டு, முற்றிலும் வேறுபட்ட வாழ்க்கை முறையில் வாழ்வது கூடுமா என்று ஆய்வு செய்வோம்.

புது தில்லி
30.10.1982

சரியான செயல்

உணர்வுரீதியாகவோ உடல் ரீதியாகவோ வேறு எந்த வழியிலோ, எந்தவொரு பயனையும் எதிர் பார்க்காமல் பிறரிடம் அன்பு காட்ட முடியுமா? பற்றுதல் இருக்கும் இடத்தில் அன்பு துளிர்க்க முடியாது. நீங்கள் உங்கள் குருவிடம் பற்று வைத்தால், அவரிடம் உங்களுக்கு அன்பு இல்லை என்று பொருள். அன்பு இல்லாத பட்சத்தில், சரியான செயல் இருக்காது. அன்பு இருக்கும் பட்சத்தில் நீங்கள் எது செய்தாலும் அது சரியான செயலே. நீங்கள் செயல்கள் பற்றி சொற்பொழி வாற்றலாம், சமூக சேவை செய்யலாம். ஆனால், அன்பு உங்கள் இதயத்தில், கண்களில், இரத்தத்தில், உங்கள் முகத்தில் தோய்ந்திருக்கும்போது நீங்கள் முற்றிலும் வேறுபட்ட மனிதராய் விளங்குகிறீர்கள் அந் நிலையில், உங்கள் செயல் அனைத்திலும் அழகும், நேர்த்தியும் இருக்கும். மேலும், அவை சரியான வையாகவும் இருக்கும்.

இவையெல்லாம் கேட்பதற்கு மிகவும் இனிமையானவை. ஆனால், அத்தன்மையை நீங்கள் பெற்றிருக்க முடியுமா? அன்பு கொண்ட மனதை வளர்த்துக்கொள்ள முடியாது, பயிற்சி செய்து பெற்றுவிட முடியாது, உங்கள் குருவிடமிருந்தோ அல்லது பிறரிடமிருந்தோ வாங்கி வர முடியாது. ஆனால், அன்பு இல்லாவிட்டாலோ, நீங்கள் உயிரற்ற உடலுக்குச் சமம்.

எனவே, நீங்கள் செய்யக்கூடியது என்ன? தயவுசெய்து இந்தக் கேள்வியை உங்களையே நீங்கள் கேட்டுக்கொள்ளுங்கள். அன்பு எனும் ஒளிச்சுடர் உங்களிடம் ஒளிராது ஏன் என்பதைக் கண்டுபிடியுங்கள். நீங்கள் ஏன் இப்படி அன்பற்ற பரம ஏழையாகிப் போனீர்கள்? உங்கள் வீட்டை ஒழுங்காக வைக்கவில்லையென்றால், அதாவது, உங்களை ஒழுங்காக்கி கொள்ளவில்லையென்றால், இந்த உலகத்தில் ஒழுங்கு இருக்காது. வாழ்நாள் முழுவதும் நீங்கள் தியானம் செய்யலாம். ஆனால், அன்பு இல்லை யென்றால், உங்கள் தியானத்திற்கு பொருளேதுமில்லை. மிகுந்த பணி வன்புடன் உங்களைக் கேட்கிறேன்: இவ்விளக்கங்களைக் கேட்டதற்குப் பின், இதற்கான உங்கள் பதில், எதிர்வினை என்ன?

நண்பர்: கடந்த ஐம்பது வருடங்களாக பரிபூரண மாற்றம் பற்றி நீங்கள் சொற்பொழிவாற்றி வருகிறீர்கள். உலகில் மாற்றம் ஏதும் ஏற்பட வில்லையே. என் கேள்வி என்னவென்றால்.....

கிருஷ்ணமூர்த்தி: 'பிறகு, நீங்கள் ஏன் பேசிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்?' என்பது தானே உங்கள் கேள்வி?

நண்பர்: மிகவும் சரியாகச் சொன்னீர்கள்.

கிருஷ்ணமூர்த்தி: இந்தக் கேள்வியில் ஆர்வம் கொண்டிருக்கிறீர்களா? என்ன,

எல்லோரும் திடீரென்று மிகவும் சுறு சுறுப்புடன் துடிப்பாய் இருக்கிறீர்கள்! அந்த நண்பர் கேட்கிறார்: 'மனித பிரக்ஞையில் ஏற்பட வேண்டிய அடிப்படை மாற்றத்தைக் குறித்து ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகப் பேசிவருகிறீர்கள். ஆனால், ஒரு மாற்றமும் ஏற்படவில்லை. பிறகு, நீங்கள் ஏன் தொடர்ந்து பேசிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்?' என்று.

அவருடைய மகிழ்ச்சிக்காகவோ, அவருடைய மனநிறைவிற்காகவோ அல்லது அவரை உற்சாகப்படுத்திக் கொள்வதற்காகவோ, பேச்சாளர் சொற்பொழிவாற்றவில்லை. பேச வில்லையென்றால், அவருக்கு மனச் சோர்வு வந்துவிடாது, எதையோ இழந்துவிட்டது போல் அவர் உணரப் போவதுமில்லை. சொற்பொழிவுகள் செய்யாமல் இருக்க ஒராண்டு காலம் முயற்சி செய்திருக்கிறார். நான் ஏன் பேசுகிறேன்? 'தாமரையே நீ ஏன் மலர்கிறாய்?' என்று எப்போதாவது நீங்கள் கேட்டிருக்கிறீர்களா? ஒரு மலரை நோக்கி, 'ஏன் வளர்ந்தாய்? இத்தனை அழகும் நிறமும், மணமும், பெருமையும் உனக்கேன்?' என்று எப் பொழுதாவது கேட்டிருக்கிறீர்களா? காரணத்தின் காரணமாக இப் பேச்சாளர் பேசிக்கொண்டிருக்கக் கூடும். நிச்சயம் அவர் தன் சுய நிறைவிற்காகப் பேசவில்லை.

புது தில்லி
31.10.1982

ஆசை

மற்றவர் சொன்னதை, திரும்பச் சொல்லும் செயல் தான், இந்த நாட்டை அழிக்கிறது. பகவத்

கீதையிலிருந்தோ, உபநிடதங்களிலிருந்தோ மற்றும் ஏதாவொரு உபயோகமற்ற புத்தகத்திலிருந்தோ,

நீங்கள் மேற்கோள் காட்டுகிறீர்கள், நீங்கள் ஒருபோதும் நீங்களாகவே கண்டுபிடிப்பதில்லை. நீங்கள்

அறிந்தவை அனைத்தும் யாரோ சொன்னவை - இதன் காரணமாக, நீங்கள் இரண்டாம்தரத்தவராய் இருக்கிறீர்கள். நீங்களே சுயமாக கண்டுணர்ந்திருந்தால், அசாதாரணமான சுதந்திரம் உங்களுக்குக் கிட்டியிருக்கும்.

ஒரு நேர்த்தியான உடை அல்லது அழகான கார் ஒன்றைப் பார்க்கும்போது நமக்குள் என்ன ஏற்படுகிறது? அந்த உடையைத் தொட்டுப் பார்க்கிறீர்கள். அந்த உடையை நீங்கள் அணிந்திருப்பதாக, அந்தக் காரில் நீங்கள் பயணிப்பதாக, ஒரு உருவகத்தை எண்ணம் உண்டாக்குகிறது. எண்ணம் உருவகிக்கும் அக்கணமே, மோகம் பிறந்துவிடுகிறது. அழகான ஒரு வயலின் இசைக் கருவியைப் பார்க்கிறேன். அதிலிருந்து பிறக்கும் நாதம் மிகவும் பிரமாதம். எனக்கு அந்த வயலின் வேண்டும். வயலினை தொட்டுப் பார்க்கிறேன், அதன் வடிவமைப்பைப் பற்றி அறிந்து கொள்கிறேன், அதை அடைந்துவிட வேண்டும் என்று விழைகிறேன். அதாவது, ஆர்வக் கிளர்ச்சியின் வட்டத்திற்குள் எண்ணம் நுழைந்து, உருவகிக்கத் தொடங்கிய அந்தக் கணத்திலேயே, ஆசை பிறந்து விடுகிறது.

ஆர்வக்கிளர்ச்சி மேலிட்ட போதிலும் எண்ணத்தை அங்கே நுழையவிடாமல் தடுக்க முடியுமா? உருவகங்களை உருவாக்கி ஆசையின் மீது அதிகாரம் செலுத்த வரும் எண்ணத்தை, அக்கணத்தில், அருகில் நெருங்கவிடாமல் தடுக்க முடியுமா? இதுதான் பிரச்சினையாக உள்ளது. ஆசையை அடக்குவது உண்மையில் பிரச்சினையாக இல்லை. ஏன் எண்ணம் கற்பனையைத் தோற்று வித்து, ஆசையை இறுகப்பிடித்துக் கொள்ள வைக்கிறது? உடையைப் பார்க்கிறோம், அதைத் தொடுகிறோம், அதன்மேல் ஆர்வம் ஏற்படுகிறது. ஆனால், எண்ணத்தை உள்ளே நுழைய விடுவதில்லை, அவ்வளவே,

முடிந்தது! இவ்வாறு செயல்பட நீங்கள் எப்பொழுதாவது முயற்சித்த துண்டா? - இல்லை. நீங்கள் முயற்சித்திருக்க மாட்டீர்கள். எண்ணம் கூட ஒரு உணர்வுதான். ஆர்வத்தின் வட்டத்திற்குள் எண்ணம் நுழைந்து, அதி காரத்தை அதன் கையில் எடுத்துக் கொள்ளும்போது, மோகம் பிறக்கிறது. பார்த்தல், தொடர்பு கொள்ளல் மற்றும் ஆர்வம் கொள்ளல் என்பதோடு மட்டும் இருக்க முடியுமா? இவ் விஷயத்தில் ஒழுங்கு, கட்டுப்பாடு என்பதற்கெல்லாம் இடமில்லை. ஏனென்றால், கட்டுப்பாடுக்குக் காரணமே, எதையோ ஒன்றை அடைந்து விட வேண்டும் என்ற அவாவின் தூண்டுதல்தான். ஆர்வத்தைத் தூண்டிய அந்த உடையை உடனே வாங்கிவிடாதீர்கள். வாங்காததால் ஏற்படும் உணர்வலைகளைப் பாருங்கள். ஆனால், ஏதோ ஒன்றை - ஒரு சட்டையை, ஒரு ஆணை, ஒரு பெண்ணை, ஒரு அந்தஸ்தைப் பெற்றுவிட வேண்டும், தனதாக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆர்வம் மேலோங்கி இருப்பதால், உங்களுக்கு ஆர்வத்தின் செயல்பாட்டு முறையை கவனிப்பதற்கான கால அவகாசமோ மன அமைதியோ இருப்பதில்லை.

ஒழுங்கீனத்திற்கான காரணங்களில் ஒன்றாக ஆசை இருக்கிறது. ஆசையை அடக்கவும், கட்டுப்படுத்தவும் அல்லது ஆசைப்படும் பொருள்களுக்குப் பதிலாக வேறொன்றை வைக்கவும் நாம் பயிற்றுவிக்கப்பட்டுள்ளோம். ஆனால், ஆசையின் இயக்கத்தையோ, அது எப்படி மலர்கிறது என்பதைப் பற்றியோ நாம் என்றுமே நினைத்துப் பார்த்ததில்லை. இதுவும் நம் வாழ்க்கையின் ஒழுங்கீனத்திற்கான காரணங்களில் ஒன்று. இப்போது இங்கு நாம் ஆசையை அடக்க முயற்சி எடுப்பது பற்றி உரையாடவில்லை என்பதை தயவுசெய்து நினைவில் கொள்ளவும். சமூகத்தால் தவயோகியர் என்று கருதப்படுபவர்கள் அனைவரும் ஆசையை அடக்க முயற்சி செய்கிறார்கள் அல்லது ஆசையில் மூழ்கிப் போகிறார்கள். ஆனால், நாம் அதைப் புரிந்து கொள்ளப் பார்க்கிறோம். மலர் எப்படித் தோன்றுகிறது, எப்படி வளர்ச்சி அடைகிறது என்பதைப் புரிந்து கொள்வதைப் போல, ஆசையைப் பற்றி புரிந்துகொள்ள முயல்கிறோம்.

புது தில்லி
06.11.1982

Published in February, June & October.
Registered with The Registrar of Newspapers
for India under No. TNTAM/2006/17823

Periodical

If undelivered please return to:
KRISHNAMURTI FOUNDATION INDIA
Vasanta Vihar, 124,126 (Old 64, 65) Greenways Road
Chennai - 600 028. Tel: 24937803/24937596
E-mail: publications@kfionline.org
Websites: www.kfionline.org / www.jkrishnamurti.org